

TÌNH YÊU LÀ THẾ ĐÓ

Hôm nay suy gẫm hai bài đọc Kinh Thánh: bài đọc thứ nhất từ sách Tiên tri Mikha và bài Tin Mừng theo Thánh Luca, tôi chỉ có thể thốt lên: Tình yêu là thế đó! Thiên Chúa là thế đó! TÌNH YÊU viết bằng chữ hoa và Thiên Chúa của chúng ta là thế đó! Nhưng "thế đó" là thế nào?

I. TÌNH YÊU LÀ THẾ ĐÓ: KHUÔN MẶT THIÊN CHÚA QUA TIÊN TRI MIKHA

Trước hết, tôi xin dừng lại ở bài đọc thứ nhất. Trong bài đọc này, trích sách tiên tri Mikha trích, chương 7 từ câu 14 đến câu 20 và từ câu 18 đến 20. Đây là một lời cầu nguyện, một diễn tả thật đẹp, mang lại cho chúng ta niềm hy vọng. Nhưng trước hết, chúng ta cần tìm hiểu. Tiên tri Mikha là một người Moreset, một làng quê ở đồng bằng. Một ngày kia, Thiên Chúa gọi ông, ban cho ông sức mạnh và can đảm để tố cáo tội ác của Israel. Ông nói nhân danh một Thiên Chúa không được yêu mến, và ông tố cáo sự bất công đang hoành hành khắp nơi.

Nhưng đoạn Lời Chúa trong bài đọc một chúng ta vừa nghe, nằm ở chương cuối và là lời cuối cùng của sách Tiên tri Mikha. Đây là một lời cầu nguyện, và qua lời cầu nguyện này, khuôn mặt của Thiên Chúa được tỏ lộ. Lời cầu nguyện này của ông như một lời tuyên xưng về bản chất của Thiên Chúa – một Thiên Chúa thật khác biệt. Ông thưa: “Lạy Đức Chúa! Thần minh nào sánh được như Ngài, Đáng chịu đựng lỗi lầm, Đáng bỏ qua tội ác?”

Thần minh mà lại chịu đựng lỗi lầm? Thật lạ! Phải tru diệt kẻ gây tội ác chứ? Phải ra tay giết chết chứ? Đáng này lại chịu đựng lỗi lầm, rồi bỏ qua tội ác! Thật khó hiểu! Nhưng đó mới là tình yêu! Đó mới là Thiên Chúa! Thiên Chúa là thế đó! Vì Ngài luôn luôn yêu thương. Vì Ngài luôn luôn tha thứ.

Rồi ông tiếp tục (lời cầu nguyện như bị đứt đoạn) để ngỏ lời với dân chúng: “Người không giữ mãi cơn giận, nhưng chuộc lòng nhân nghĩa. Người sẽ thương xót chúng ta. Tội lỗi chúng ta, Người trả đũa dưới chân. Mọi lỗi lầm chúng ta, Người ném xuống đáy biển.” Đó là một Thiên Chúa đầy lòng thương xót, đầy lòng nhân nghĩa. Ngài chà đạp, chà nát tội lỗi đi, cho nó biến tan đi, không còn dấu vết gì, giống như chà đạp dưới chân. Rồi những lỗi lầm, Chúa lại quăng xuống đáy biển, khuất mắt đi. Thật là niềm hy vọng! Thật là ánh sáng! Và đó, tình yêu là thế đó! Thiên Chúa của chúng ta là thế đó!

II. TÌNH YÊU LÀ THẾ ĐÓ: DỰ NGÔN NGƯỜI CHA NHÂN HẬU

Rồi đến bài Tin Mừng, dự ngôn “người con hoang đàng” hay diễn tả đúng hơn là “người cha nhân hậu.” Chúng ta không thể nào diễn tả hết tất cả những gì chứa đựng trong dự ngôn này. Nó đầy tràn sự phong phú và tất cả những gì chứa đựng tình yêu Thiên Chúa. Chúng ta chỉ biết bập bẹ thôi!

Chúng ta thấy người con thứ đến gõ cửa cha, xin cha chia gia tài. Ông liền chia, không nói một tiếng nào cả. Tình yêu là thế đó! Thiên Chúa là thế đó! Rồi khi đứa con hoang đàng tiêu xài tất cả mọi tài sản của cha trong một cuộc sống hoang đàng trụy lạc, đánh

mất cả phẩm giá của mình, không bằng con heo nữa. Thậm chí muốn ăn đồ ăn của con heo mà không ai cho. Mất hết nhân phẩm, mất hết nhân cách, tình trạng xuống cấp hết mức. Thật đáng buồn, thật đáng thất vọng!

Rồi thì anh ta cũng nghĩ trong lòng: “Thôi ta trở về với cha.” Nhưng trở về để làm gì? Không phải vì yêu cha, mà để muốn ăn no. “Bao nhiêu người làm công trong nhà cha tôi có cơm dư gạo thừa, còn tôi chết đói ở đây.” Lý do trở về với cha là để được ăn ở. Vấn đề chính yếu là giải quyết chiếc bao tử rỗng! “Thôi ta về với cha!” Nhưng khi về với cha thì sao? Ông đón nhận hết!

Nếu người con hoang đàng

vừa lên tiếng một vài câu bập bẹ, người cha đã không để con nói hết. Ông vui quá, vui đến nỗi ông dùng tất cả những gì có thể diễn tả để làm cho con ông lấy lại nhân phẩm: áo đẹp, nhẫn đeo tay, rồi giày dép, vân vân. Những diễn tả bên ngoài để nói lên niềm vui của ông. Rồi ăn mừng! Thật là một ông vui quá đến nỗi, quá sự chờ mong đối với người con hoang đàng.

Chúng ta thấy người con hoang đàng này, sau khi bập bẹ được vài câu thì không nói nữa. Anh sững sờ lắm. Anh sững sờ vì cha quá vui, vượt quá chờ mong và tưởng tượng của anh. Đây, niềm vui của cha là thế đấy! Vượt quá những tính toán của con người, những lý trí của con người. Nhưng trái tim này có những lý lẽ mà lý trí không biết được. Vì chính người con cả cũng không thể chấp nhận, hiểu được niềm vui của cha. “Niềm vui gì kỳ cục quá vậy, vô lý quá vậy!” Vui đến nỗi quên hết mọi chuyện. Đây, Thiên Chúa chúng ta là thế đấy! Tình yêu là thế đấy! Chúng ta thấy tình yêu không logic! Nhưng đây là cái logic của tình yêu, logic của Thiên Chúa, chứ không phải logic của con người.

III. MÙA CHAY: SỐNG TÌNH YÊU CỦA THIÊN CHÚA

Thế thì, trước tình yêu của Thiên Chúa, trước một Thiên Chúa như vậy, thì chúng ta sao đây? Mùa Chay mời gọi chúng ta có giống như là đứa con hoang đàng không? Giống! Nhưng không phải giống cái giai đoạn trước, mà giống giai đoạn sau, là được hoán cải trở về, ăn năn trở về với cha.

Nhưng điều quan trọng không phải là ăn năn trở về với cha là quan trọng nhất, mà là được cha chờ đón, cha đến gặp, cha vẫn yêu thương dạt dào. Nếu đứa con hoang đàng có trở về mà không gặp được cha thì cũng thất vọng mà thôi. Quan trọng là có cha đứng chờ đó, cha ôm nó vào lòng, hôn nó và làm tất cả những gì tốt đẹp nhất cho nó, cho nó được hạnh phúc.

Điều thứ hai là chúng ta có bắt chước người anh cả không? Chắc chắn không phải bắt chước với tất cả sự hờn dỗi, sự khó chịu, sự ức chế. Nhưng mà bắt chước người anh cả là được cha ra gặp, cha nói chuyện, cha khuyên nhủ và cha đưa vào dự tiệc vui để đón em về, để gặp lại đứa em của mình. Nếu người con cả cứ đứng ngoài mà cha không ra gặp, anh ta cũng sẽ thất vọng, anh ta cũng chẳng bao giờ được hưởng niềm vui của cha.

Mùa Chay mời gọi chúng ta hành động làm sao để cho khuôn mặt của Thiên Chúa Cha tỏ lộ trong chúng ta, để cho tình yêu của Chúa Cha tỏ lộ trong chúng ta. Và đó là ý nghĩa Mùa Chay và cũng là ý nghĩa của niềm hy vọng mà chúng ta đang cùng với mọi anh chị em Kitô hữu cử hành Năm Thánh Hy Vọng. Chúng ta được mời gọi trở nên nhân từ như Cha trên trời, như Thiên Chúa là thế đó, như tình yêu là thế đó. Cái “thế đó” của Thiên

Chúa, mỗi người chúng ta phải khám phá lấy để chúng ta và tình yêu của chúng ta cũng “thế đó”.

Chúng ta cũng chỉ bập bẹ giải thích, nói được một vài từ, diễn tả được một vài câu nói, những gì liên quan đến Thiên Chúa và tình yêu của Thiên Chúa; nhưng trong sâu thẳm lòng chúng ta đó, chúng ta biết “tình yêu là thế đó” và “Thiên Chúa là thế đó” là gì cho chúng ta.

Ước gì Mùa Chay thánh và Năm Thánh Hy Vọng này thúc đẩy chúng ta để chúng ta được trở nên giống như Cha “thế đó,” giống như Cha là TÌNH YÊU như thế đó.